

Matija Jama je slovenski slikar, ki je poleg Groharja, Jakopiča in Sternena uvrščen med slovenske impresioniste. Najprej je študiral slikarstvo v Münchnu, kasneje pa je študij nadaljeval v zasebnih šolah Simona Hollosyja, Antona Ažbeta in drugod.

Na začetku svoje slikarske poti je slikal predvsem portrete, žanrske motive in ilustracije za tiskane medije. Proti koncu 19. stoletja je v njegovem slikarstvu začela nastopati krajina. Po poroki z nizozemsko slikarko iz bogate plemiške družine so se v prvem desetletju 20. stoletja nenehno selili po Srednji Evropi in bivali v čim bolj neokrnjenem okolju. Za čas impresionizma je značilno slikanje v naravi, tj. plenerizem. Slikarje je pritegnila minljivost in spremenljivost pokrajine skozi letne čase, atmosferske spremembe, iz ure v uro. V slike so poskušali ujeti to neoprijemljivost.

To je bil čas uporabe barv iz tube. Na platno so s ploščatim čopičem s hitrimi in kratkimi potezi nanašali čiste barve v debelih slojih, ki so jih na platnu med seboj mešali. Zaradi specifičnega nanosa barv na platno so impresionistične slike izredno reliefne in sestavljene iz prepoznavnih potez. Izmed slovenskih impresionistov se je Jama najbolj držal impresionističnih načel.

Oblikovna zasnova kovanca sloni na dveh elementih, ozadju in motivu. Značilne poteze čopiča so stilizirane in multiplicirane po celotni površini obeh strani kovanca. S tem je bilo osnovano nežno reliefno razgibano ozadje, ki spominja na površino impresionističnih slik. Sledi čopiča v ozadju pa ne prikazujejo le specifičnega načina ustvajanja, pač pa prikazujejo tudi nomadsko življenje slikarja, ki se je z družino v lovu za neokrnjeno pokrajino, v kateri je lahko slikal, nenehno selil.

Na prednji strani kovanca je desno spodaj, tako kot je v navadi na slikah, upodobljen slikarjev podpis. Za bistvene podatke o kovancu so uporabljene močnejše črke, da izstopajo iz ozadja.

Jami je bilo slikanje pokrajine najbližje. Na več njegovih delih je moč zaslediti breze. Na zadnji strani kovanca je tako upodobljen osrednji motiv iz slike Tri breze (1901). Tri debla mladih brez so reliefno izbočena in predstavljajo mladega človeka, umetnika, slikarja, ki se podaja po svoji poti. Kot je gladka skorja mladih brez in se z rastjo čez čas razbrazda, tako se tudi umetnik spreminja, pridobiva izkušnje in bogati svoj slog ustvarjanja.

